

komme til at arbejde sammen ved den Valgdag, vi gaa i Møde, og at denne Samling af de spredte Kraefter bliver tydeligere, jo nærmere vi komme ind paa Valgdagen. Jeg haaber, skønt den Valgdag, vi gaa i Møde, ser ret farlig ud for Demokratiet, at man dog fra de forskellige Sider skal komme til at optræde paa en saadan Maade, at Reaktionen ikke skal faa Held til at vinde flere Folketingsmandater, end den i Øjeblikket sidder inde med.

Man kunde sige, at det gjorde ikke saa meget, og jeg vilde delvis gaa ind paa den Betragtning, hvis Højre i Landstinget blev formindsket med et tilsvarende Antal, som det muligvis kan tænkes at vinde i Folketinget ved Venstres Splittelse. Men hvis Venstre ved det kommende Valg optræder saa uklogt, at Højre vinder flere Kredse, er det klart, at naar der saa sidder det samme Antal Højremænd i Landstinget, vil Højres Styrke i Landstinget ikke alene numerisk blive den samme, men Højre vil faa en moralsk Støtte og Venstre en tilsvarende moralsk Svækkelse, som nok skal øve en skadelig Indflydelse paa Lovgivningsmagten i den Tid, der kommer derefter.

Maa jeg til Slutning udtale det Haab, at det ved den Valgdag, vi gaa i Møde, trods den Uenighed, der synes at være i Venstre, og som man efter min Mening puster op til mere, end den i Virkeligheden er, i alt Fald maa vise sig, at det ikke afsætter saa bitre Frugter, at vi, naar Valget er forbi, skulle komme til at fortryde paa det, thi det er altid ubehageligt her i Livet at udføre Handlinger og Gerninger, som man, naar de ere udøvede, maa se tilbage paa med Utilfredshed. En saadan Samlingspolitik, hvor de frisdede Elementer samles for ved det forestaaende Folketingsvalg at skabe bedre Betingelser for, at Venstres Anskuelse maa vinde Raaderum, skulde jeg hilse med Glæde, navnlig hvis den kunde vise sig i Synskredsen i betimelig Tid inden Valgdagen og give sig et smukt Udslag paa selve Valgdagen.

Trier: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord om to ganske upolitiske Spørgsmaal. Det ene er Spørgsmaalet om Lønnings- og særlig Efterlønningsforholdene for Funktionærer og Arbejdere ved Hærens tekniske Værksteder og Magasiner. Spørgsmaalet blev rejst i Fjor ved et Andragende fra vedkommende og forhandlede her i denne Anledning. Der blev gjort op-

mærksom paa de Forhold, hvorunder disse Mennesker leve, og særlig ogsaa den Uberegnelighed, under hvilken de mulig komme til at henleve deres Alderdom.

Naar det anføres i deres Andragende, at de faa 200 Kr. i Pension, er det i alt Fald noget, hvorfra der sker Undtagelser. Naar en 74-aarig Haandværker, der har tjent i 30 Aar, kun faar 150 Kr., naar en 72-aarig Magasinarbejder kun faar 96 Kr., maa det indrømmes, at det, der gives, ikke er noget, hvoraf en gammel Mand kan leve. Ved Tøjhusets Magasiner lønnes 20 Arbejdere med en Dagløn af 2 Kr. 50 Øre, 16 faa 2 Kr. 75 Øre og 34 faa 3 Kr. foruden det midlertidige Lønningstillæg paa Finansloven. Paa Helligdagene faa disse Mennesker ikke nogen Dagløn, Paaskeugen giver saaledes for nogle kun en Indtægt af 10 Kr., Ugen efter 12½ Kr. Magasinarbejderne ved Laboratoriet ere noget bedre lønede, idet de have mellem 3 Kr. og 3 Kr. 45 Øre daglig. Timelønnen for Værkstederne skifter fra 30 til 42 Øre, men de fleste arbejde i Akkord og tjene derved 50 pCt. til. Flertallet af Arbejderne er ansat efter 1890, men der er dog 20, som ere ansatte mellem 1862 og 1870, 10 mellem 1870 og 1880.

Under de Vilkaar, hvorunder der saaledes arbejdes, vil det være umuligt for adskillige af disse Mennesker at slaa sig igennem, hvis de ikke kunne faa Arbejde udenom, men i ethvert Tilfælde ganske umuligt at sikre sig deres Fremtid, naar de en Gang ikke længere ere arbejdsdygtige. Der har i 1889—92 været en Pensionskasse for Arbejdere i Hærens Laboratorium, Tøjhuset og Magasinerne. Til denne Kasse fradrog der 5 pCt. af deres Løn, men Kassen ophævedes, da Alderdomsforsørgelsesloven blev vedtagen, og de, der havde gjort Indskud, fik ved denne Lejlighed deres Indskud tilbage med Renter. Fra 1871 til 1890'erne har der været en Pensionskasse for Geværfabrikens Arbejdere, der ligeledes maatte yde 5 pCt. af deres Løn til denne Kasse. Det store Flertal af dem fik 65 pCt. tilbagebetalt, da Kassen blev ophævet, men en Del tabte alt. I Øjeblikket er der altsaa ikke nogen Pensionskasse af den Art, og det er derfor ganske naturligt, at disse Menneskers Ønske stadig gaa ud paa at faa deres Alderdom sikret ved en Pensionering, som de tænke sig ordnet i Lighed med Pensioneringen for Jernbanernes 15de Lønningsklasse. Den højtærede Finansminister svarede i Fjor, da Sagen var fremme, at det var